

[Sigsgaard.]

Socialdemokratiet og SF har på denne baggrund foreslået lempelser i indkomstbeskatningen på skalaens første trin. Det lyder jo umiddelbart besnærende, at det er de små indkomster, der nu skal lattes, og sådan er det jo fremstillet. Men regner man efter, sådan som hr. Niels Helveg Petersen åbenbart også har gjort, ser det jo unægtelig noget anderledes ud. Socialdemokratiets og SF's forslag vil betyde, at der af en indkomst på 11.000 kr. spares 10 kr. i skat pr. år — og det er der næppe mange der vil blive imponeret af — af en indkomst på 15.000 kr. 50 kr., af en indkomst på 20.000 kr. 100 kr., medens der af en indkomst på 30.000 kr. eller derover spares 300 kr. i skat, sådan som hr. Ømann også nævnte det.

Besparelserne er altså minimale for små indkomster og kan først rigtig mærkes for de noget højere indkomster. Man kan diskutere beløbene; men det væsentlige for os, når vi har fremsat ændringsforslag her, det er at få fastslået, at vi ikke ønsker at gennemføre en lettelse efter et princip, der begunstiger højere indkomster og ikke betyder særlige lempelser for de lavere indkomster. VS har dokumenteret her i salen, at indkomstforskellene mellem forskellige befolkningsgrupper er øget år for år gennem de seneste år. Ingen har kunnet modsige det, og vi ved, at de lavtlønnede slet ikke kan følge med de højtlønnede. Der er derfor behov ikke blot for en skattelettelse, men også for en indkomstudjævning til fordel for de lavtlønnede.

Derfor har vi stillet et ændringsforslag uden for betænkningen, der ved en forhøjelse af person- og bofradraget med 500 og 1.000 kr. for henholdsvis enligstillede og forsørgere og en beskeden regulering af skalaens trin vil betyde en ensartet skattebesparelse for alle skatteydere; alle forsørgere vil, hvis vort ændringsforslag gennemføres, få en skattenedsættelse på 180 kr. Skatteyderen med indkomst 11.000 kr., der efter S-SF's forslag ville spare 10 kr., vil efter vores forslag spare 180 kr., og af indkomster på 15.000 og 20.000 kr. spares der ikke henholdsvis 50 eller 100 kr. som efter S-SF's forslag, men 180 kr.

Til gengæld får store indkomster ikke så stor en besparelse som efter S-SF's forslag.

Vi finder altså, at vores ændringsforslag,

der tilsigter en indkomstudjævning, bør foretrækkes for udvalgsmindretallets ændringsforslag, og bemærker med interesse den ændrede linje, som SF her er slået ind på.

En gennemførelse af udvalgsmindretallets forslag vil koste 295 mill. kr., mens vores næppe vil koste over 200 mill. kr. Det eneste, man måske kunne kritisere os for, er, at vi ikke er gået videre; men det havde der jo — hvis man er utilfreds med det — været rig lejlighed til at gøre i udvalget. Hovedsagen for os er at få slået det princip fast, at skal der ske lettelser i indkomstbeskatningen — det mener vi der er en rimelig begrundelse for — så bør lettelsen være ens for alle indkomster, sådan at man altså opnår en indkomstudjævning.

Samtidig har vi på baggrund af, at regeringens politik ret ensidigt rammer arbejdsindkomster og lavere indkomster, stillet forslag om en fordobling af formueskatten. Det vil give staten et merprovenu på ca. 350 mill. kr., idet formueskatten i 1965-66 indbragte 311 mill. kr. De enkelte formuebesiddere vil nok ikke mærke forhøjelsen så særlig meget. Af en formue på 250.000 kr. skal der efter vores forslag betales 1.000 kr. pr. år. Af en formue på 1 mill. kr. skal der betales 17.200 kr. Har den stakkels millionær så en ansat indkomst på under sølle 60.000 kr. om året ved siden af formuen, ja, så nedsættes formueskatten oven i købet, så selv om man vedtog vort ændringsforslag, ville formuebeskatningen her i landet stadig være særdeles lempelig.

Vil man ikke forhøje formueskatten — og jeg må jo næsten lige spørge de to andre oppositionspartier for at være helt sikker, hvorfor de ikke i udvalget har stillet forslag om forhøjelse — men vil man altså ikke foretage en sådan forhøjelse — og det er der jo altså desværre ingenting der tyder på at vi får flere partier med til — så vil nok alle med jævne arbejdsindkomster, der jo nu rammes meget hårdt — det har jo bl. a. repræsentanter for socialdemokratiet og SF gjort opmærksom på; de rammes meget hårdt — få en lidt underlig fornemmelse af, at partierne herinde skåner de store og lader den såkaldte lille mand betale.

Hr. Ømann kaldte før vores forslag om en forhøjelse af formueskatten for et uigennemtenkt paradeforslag. For en ordens skyld skal jeg lige nævne, at det forslag blev be-